ЕДИН СВЯТ

Калина Василева

Красив устрем. Това са първите думи, които продължават да туптят при спомена за камерния вокален концерт „Един свят“ на Нона Кръстникова (сопран), Мария Юрковская (мецосопран), Яна Маринова (пиано), състоял се на 21 юли 2026 г. в Експозиционен център „Флора“ – Бургас. Фино и красиво преживяване, събрало в едно вечната красота на музиката, преходната крехка красота на трите дами изпълнителки и очарованието на една красива идея. Идеята всъщност е толкова универсална, че би могла лесно да се превърне в банална, ако не беше изпълнена с толкова смисъл и съдържание. Един свят – светът на музиката, който не признава граници, не се интересува от политика, не говори на чужди езици и въобще борави с похвати, които по най-фин начин достигат до най-човешкото в нас, или по-правилно би било да кажа до най-божественото.

От общите ни изяви с Нона Кръстникова знам да ценя и да се доверявам на нейните творчески идеи, затова пристъпих в залата с отворено сърце. Програмата, която Нона е подбрала зад това заглавие включва творби от Чайковски, Шостакович и Форе. А всичко в нея беше една плетеница от взаимовръзки, която само изкуството може да оформи. През призмата на героините Татяна и Олга от операта „Евгений Онегин“ на Чайковски Нона Кръстникова и Мария Юрковская преминаха през всички творби. Едната мечтателка, която си представя любовта и щастието също като в книгите, които непрестанно чете, склонна всичко да премисля и преживява дълбоко, а другата – добра и доверчива, смела и лекомислена.

Освен откъси от „Евгений Онегин“, Чайковски беше представен със своите „Френски песни“ op. 65 и за финал „Ария на Орлеанската дева“ из едноименната опера, в чиито куплети се редуваха френският и руският текст. Форе беше представен от „Après un rêve“, „Au bord de l’eau“, „Lci-bas“ и дуетът „Puisqu’ici-ba“. И помежду френско-европейско-руския водовъртеж съвсем на място се вписаха първите два дуета из цикъла „От Еврейската народна поезия“ op.79 от Шостакович.

Трудно ми е да говоря поотделно за изпълнителките, защото бяха в чудесен синхрон през цялото време. И трите влизаха с устрем във всяка следваща творба и като че ли аплодисментите на публиката по-скоро ги откъсваха за кратко от магията, давайки им почивка, от която нямат нужда. След това веднага бяха готови с нетърпение отново да се устремят нататък. Нона Кръстникова и Мария Юрковская слушам за първи път заедно. Гласовете им си пасват идеално, което допълнително засили ефекта от замисъла за двете сестри – и при двете има едно съчетание между неподправена сила и дълбочина, с вродена женственост и нежност. Пианистката Яна Маринова стоеше в основата на целия този устрем с богата палитра от изразни средства според случая. Често сме свикнали да слушаме пианото като съпровод, винаги леко в сянка, за да блеснат солистите. Тук инструментът прозвуча пълнокръвно и равностойно, точно както го изисква музиката.

Визуално програмата беше поднесена в нежни тонове, ненатрапливо, с естествената хубост на изпълнителките, съвсем леко осветление и няколко необходими изречения за връзка между творбите. Така че да изпъкне този красив устрем.

